Dosar nr.2a-24/2025 judecătoria Orhei, sediul Teleneşti, judecător Gh. Ciobanu

D E C I Z I E

30 octombrie 2025
mun. Bălţi

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord

În componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător Stanislav Grosu
Judecătorii Alina Ţihonschi şi Mariana Sajin
Grefier Natalia Pasat

examinând în şedinţă publică apelul declarat de Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA" împotriva hotărârii judecătoriei Orhei, sediul Teleneşti din 17 octombrie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA" către Barbaroş Victor şi Tolică Ion, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliţiei al MAI, privind restituirea îmbogăţirii nejustificate şi compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

Pretenţiile reclamantului:

1. La 13 martie 2023, Întreprinderea cooperatistă de alimentaţie publică „COOPALIMENTARA" a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Barbaroş Victor şi Tolică Ion, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliţiei al MAI, privind restituirea îmbogăţirii nejustificate legată de păstrarea mijlocului de transport şi a cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acţiunii reprezentantul reclamantului a indicat, că deţine autorizaţia de funcţionare a parcării auto cu plată nr. 01469 din 16 ianuarie 2017, autorizaţia de funcţionare a parcării auto cu plată nr.01501 din 16 ianuarie 2018, autorizaţia de funcţionare a parcării auto cu plată nr. 01562 din 17 ianuarie 2019 şi autorizaţia de funcţionare a parcării auto cu plată nr.01654 din 17 ianuarie 2020, astfel fiind una din parcările auto specializate cu un nivel sporit de securitate, acces limitat a terţilor şi alte condiţii necesare pentru asigurarea integrităţii corpurilor delicte.
3. A menţionat că, începând cu ianuarie 2017 reclamantul Întreprinderea cooperatistă de alimentaţie publică „COOPALIMENTARA" a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM primeşte la parcarea specializată pentru păstrare corpurile delicte - mijloacele de transport, reţinute de organele de urmărire penală şi de agenţii constatatori pe marginea cauzelor penale şi contravenţionale.
4. A invocat că, la 07 iulie 2017, orele 03.00, reclamantul Întreprinderea cooperatistă de alimentaţie publică „COOPALIMENTARA" a primit de la inspectorul de poliţie Sergiu Sărăcuţă la păstrare în parcarea automobilului de model „Geely MK" cu nr. de înmatriculare *****, în prezenţa posesorului Victor Barbaroş, fapt confirmat prin actul de primire la păstrare a unităţii de transport nr.00256 din 07 iuie 2017.
5. A susţinut că, în cauza penală privind învinuirea lui Barbaroş Victor de comiterea infracţiunii prevăzute de art.264^1 Cod penal nu a fost recunoscut automobilului de model „Geely MK" cu nr. de înmatriculare ***** în calitate de corp delict.

6. A indicat reclamantul că, prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 02 noiembrie 2017, Barbaroș Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă penală, însă instanța de judecată nu s-a expus asupra chestiunii privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare legate de păstrarea automobilului de model „Geely MK" cu nr. de înmatriculare *****, care este în proprietatea lui Tolică Ion și în posesia lui Barbaroș Victor.

7. A relevat reclamantul că în conformitate cu prevederile art. 9 din Regulamentul cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 672 din 19 iunie 1998, beneficiarul serviciilor prestate de parcarea auto cu plată, este obligat să achite la timp plata pentru garare.

8. A menționat reclamantul că la 01 februarie 2018 a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Tolică Ion și Barbaroș Victor, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției al MAI cu privire la încasarea datoriei pentru păstrarea automobilului de model „Geely MK" cu nr. de înmatriculare *****, la parcarea specializată pentru perioada de la 07 iulie 2017 până la 25 ianuarie 2018 și a cheltuielilor de judecată.

9. Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 08 mai 2019 a fost respinsă cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată, care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2019, dar ambele casate prin Decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrative lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 iulie 2020, fiind admisă cererea de chemare în judecată și a fost încasat datoria și cheltuielile de judecată.

10. A indicat că, debitorul că Tolică Ion a achitat integral suma în mărime de 44475,5 lei cu titlu de datorie pentru păstrarea automobilului de model „Geely MK" cu nr. de înmatriculare ***** pentru perioada de la 07 iuie 2017 până la 25 ianuarie 2018.

11. A invocat, că reclamantul, în perioada de timp de la 26 ianuarie 2018 până în prezent a suportat toate cheltuielile legate de păstrarea automobilului de model „Geely MK" cu nr. de înmatriculare *****.

12. A susținut reclamantul că, între Întreprinderea cooperatistă de alimentație publică „COOPALIMENTARA" și Victor Barbaroș, Ion Tolică au loc relații de depozit și reclamantul ca depozitar în perioada de 1823 de zile a asigurat păstrarea mijlocului de transport de model „Geely MK" cu nr. de înmatriculare *****, și are tot dreptul la plata serviciilor prestate conform tarifelor stabilite și anunțate de depozitar.

13. Conform Listei de preturi la serviciile acordate de păstrarea autoturisme, situată pe str. ***** aprobată prin ordinul directorului Întreprinderii cooperatiste de alimentație publică „Coopalimentara" a Uniunii Centriste a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova MOLDCOOP nr. 164 din 26 decembrie 2016, prețul total de păstrare a automobilelor în termen mai mult de 5 zile constituie suma de 200 lei/zi.

14. Astfel, relevă reclamantul că în total creanța pentru păstrarea automobilului de model „Geely MK" cu nr. de înmatriculare *****, constituie 364500 lei. Totodată precizează solicită doar suma de 50000 lei pentru depozitarea automobilului de la 10 martie 2020 până la 17 noiembrie 2020.

15. În opinia reclamantului, reieșind din prevederile art.1389 Cod civil, statul Republica Moldova, s-a îmbogățit fără o justă cauză de serviciile acordate de depozit și este obligat să achite aceste servicii prestate, conform tarifelor stabilite și anunțate de Întreprinderea cooperatistă de alimentație publică „Coopalimentara" a Uniunii Centriste a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova MOLDCOOP.

16. De asemenea, reclamantul reieşind din prevederile art.1410 alin.(1) Cod civil (redacţia până la 01.03.2019) indică că Tolică Ion poartă răspundere solidară împreună cu Victor Barbaroş şi este obligat să achite aceste servicii prestate, conform Deciziei Curţii Supreme de Justiţie nr.2ra-1927/14 din 28.08.2014.

17. Susţine că, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, a expediat în adresa lui Barbaroş Victor, 24 octombrie 2022, cererea prealabilă nr.103, prin care i s-a propus achitarea datoriei în termen de 15 zile, însă ultimul nu a dat curs cerinţei din cererea prealabilă.

18. De asemenea, susţine că, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, a expediat în adresa lui Tolică Ion, 24 octombrie 2022, cererea prealabilă nr. 102, prin care i s-a propus achitarea datoriei în termen de 15 zile, însă ultimul nu a dat curs cerinţei din cererea prealabilă. Pe cale de consecinţă, reclamantul susţine că a întreprins toate măsurile în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă.

19. Reclamantul Întreprinderea cooperatistă de alimentaţie publică „Coopalimentara" a Uniunii Centriste a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova MOLDCOOP cere de a încasa în mod solidar de la Barbaroş Victor şi Tolică Ion suma de 50000 lei cu titlu de restituirea îmbogăţirii nejustificate legată de păstrarea mijlocului de transport, suma de 1500 lei cu titlu de taxa de stat şi suma de 2500 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică.

20. În drept, Întreprinderea cooperatistă de alimentaţie publică „Coopalimentara" a Uniunii Centriste a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova MOLDCOOP şi-a fundamentat cererea de chemare în judecată în temeiul dispoziţiilor 500, 776, 960, 1537, 1539, 1979, 1980, 1984, 1985, 1992 Cod civil, art.166-167 Cod de procedură civilă.

21. Prin încheierea Judecătoriei Orhei (sediul Teleneşti) din 16 martie 2023 a fost acceptată spre examinare, în procedura cererilor cu valoarea redusă, cererea reclamantului Întreprinderea cooperatistă de alimentaţie publică „Coopalimentara" a Uniunii Centriste a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova MOLDCOOP.

22. Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul Teleneşti din 01 august 2023 a fost acceptată spre examinare, în ordine generală, cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cooperatistă de alimentaţie publică „COOPALIMENTARA", împotriva lui Barbaroş Victor şi Tolică Ion, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliţiei al MAI, privind restituirea îmbogăţirii nejustificate legată de păstrarea mijlocului de transport şi a cheltuielilor de judecată, cu stabilirea şedinţei de judecată pentru ziua de 08 septembrie 2023 ora 09.00.

23. La 30 aprilie 2024 prin încheierea protocolară a Judecătoriei Orhei (sediul Teleneşti) a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliţie.

Poziţia instanţei de fond:

24. Prin hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Teleneşti din 17 octombrie 2024, s-a respins ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cooperatistă de alimentaţie publică „COOPALIMENTARA" împotriva lui Barbaroş Victor şi Tolică Ion, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliţiei al MAI, privind restituirea îmbogăţirii nejustificate legată de păstrarea mijlocului de transport şi a cheltuielilor de judecată.

Solicitarea şi motivele cererii de apel:

25. Invocând ilegalitatea şi netemeinicia hotărârii instanţei de fond, la 21 octombrie 2024, prin intermediul oficiului poştal, Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA” a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Teleneşti din 17 octombrie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral. Concomitent să fie dispus spre încasare, în mod solidar, din contul intimaţilor Barbaroş Victor şi Tolică Ion, toate cheltuielile de judecată.

26. La 04 februarie 2025, prin intermediul poştei electronice, Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA” a depus apel motivat, în care a indicat aceleaşi cerinţe ca şi în cererea de apel iniţială, optând în continuare pentru:

- admiterea cererii de apel;
- casarea integrală a hotărârii judecătoriei Orhei, sediul Teleneşti din 17 octombrie 2024, cu emiterea unei noi hotărâri prin care:
- să fie admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA” şi dispusă spre încasare, în mod solidar, din contul lui Barbaroş Victor şi Tolică Ion în beneficiul Întreprinderii Cooperatiste de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA” suma de 50.000,00 lei legată de păstrarea automobilului de model „Geely MK” cu nr. de înmatriculare *****, în perioada 10 martie 2020 - 17 noiembrie 2020 (250 zile x 200 lei).
- încasarea, în mod solidar, de la Barbaroş Victor şi Tolică Ion în beneficiul Întreprinderii Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA” cheltuielile de judecată.

27. În motivarea cererii de apel, apelantul a indicat că prin hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Teleneşti din 17 octombrie 2024, s-a respins integral cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA” împotriva lui Barbaroş Victor şi Tolică Ion, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliţiei al MAI, privind restituirea îmbogăţirii nejustificate legată de păstrarea mijlocului de transport şi a cheltuielilor de judecată, pe motivul că la materialele cauzei lipsesc probe care ar demonstra raportul juridic rezultat dintr-un contract de depozit încheiat între Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA” şi Barbaroş Victor şi chiar dacă la materialele cauzei se atestă actul de primire predare a unităţii de transport, acesta nu poate fi considerat drept un act juridic în sensul art.1537 Cod Civil. Prin urmare, instanţa concluzionează că la materialele cauzei nu este anexată nici o probă din care ar rezulta că între reclamant şi pârâţi ar exista raporturi juridice în baza unui contract de depozit.

28. În opinia apelantului, hotărârea instanţei de fond este una ilegală, arbitrară şi neîntemeiată din următoarele considerente:

29. Susţine apelantul că, la data de 07 iulie 2017, orele 03:00, în temeiul art.159 Cod de procedură penală, Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA” a primit spre păstrare de la inspectorul de poliţei Sărăcuţă Sergiu şi în prezenţa posesorului Barbaroş Victor la parcare automobilul „Geely MK” cu nr. de înmatriculare *****, fapt confirmat prin actul de primire la păstrare a unităţii de transport nr.00256 din 07 iulie 2017. Ulterior, automobilul dat a fost recunoscut în calitate de corp delict pe marginea cauzei penale privind învinuirea lui Barbaroş Victor în comiterea infracţiunii prevăzute de art.264^1 Cod penale. Iar prin hotărârea judecătoriei Chişinău,

sediul Ciocana din 02 noiembrie 2017, Barbaroş Victor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art.264[1] Cod Penal.

30. Menţionează apelantul că, în cadrul examinării cauzei penale, instanţa nu s-a expus asupra chestiunii privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare legate de păstrarea automobilului de model „Geely MK„ cu nr. de înmatriculare *****, aflat în proprietatea lui Tolica Ion şi în posesia lui Barbaroş Victor.

31. Din aceste considerente la data de 01 februarie 2018, Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA" a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Tolica Ion şi Barbaroş Victor, intervenient accesoriu Inspectoratul General de Poliţie al MAI cu privire la încasarea datoriei pentru păstrarea automobilului de model „Geely MK" cu nr. de înmatriculare *****, la parcarea specializată în perioada 07 iulie 2017 - 25 ianuarie 2018 (203 zile) şi compensarea cheltuielilor de judecată. Astfel, prin hotărârea judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 08 mai 2019, acţiunea înaintată de Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA" a fost respinsă. Hotărârea judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 08 mai 2019, fiind menţinută şi prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 10 decembrie 2019. Ulterior, prin decizia Curţii Supreme de Justiţiei din 29 iulie 2020, s-a casat integral decizia Curţii de Apel Chişinău, din 10 decembrie 2019 şi hotărâre judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 08 mai 2019, cu emiterea unei noi hotărâri prin care s-a admis integral, cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA" împotriva lui Tolica Ion şi Barbaroş Victor, cu privire la încasarea datoriei în sumă de 44.475,50 lei şi compensarea cheltuielilor de judecată.

32. Susţine apelantul că, ulterior debitorul Tolica Ion a achitat integral datoria pentru păstrarea automobilului de model „Geely MK" cu nr. de înmatriculare *****, la parcarea specializată în perioada 07 iulie 2017 - 25 ianuarie 2018, în sumă de 44.475,50 lei.

33. Remarcă apelantul că, din perioada de timp 26 ianuarie 2018 până în prezent Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA" suportă toate cheltuielile de păstrare a automobilului de model „Geely MK" cu nr. de înmatriculare *****. Astfel, între Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA" şi Barbaroş Victor, Tolică Ion, de facto există relaţii de depozitare a automobilului dat. Deoarece, Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA" în calitatea sa de depozitar, care în perioada 1823 de zile, a asigurat păstrarea mijlocului de transport de model „Geely MK" cu nr. de înmatriculare *****, (proprietar al cărei este Tolică Ion şi posesor Barbăroş Victor) şi aceştia în calitatea de deponenţi, sunt obligaţi să achite serviciile prestate, conform tarifelor stabilite şi anunţate de depozitar.

34. Menţionează apelantul că, potrivit listei de preţuri la serviciile de pătrare a automobilului, aprobate prin Ordinul Întreprinderii Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA" nr. 164 din 26 decembrie 2016, preţul total de păstrare a autovehiculele (păstrarea în termen mai mult de 5 zile) constituie 200 lei/zi.

35. Susţine apelantul că pentru întreaga perioadă de păstrare a automobilului, intimaţii Barbaroş Victor şi Tolică Ion au acumulat faţă de Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA" o datoriei în sumă totală de 364.500,00 lei (1823 zile x 200,00 lei/zi).

36. Astfel, că chiar dacă Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA" se consideră în drept de a solicita încasarea din contul intimaţilor Barbaroş Victor şi Tolică Ion pentru păstrarea automobilului suma de 364.500,00 lei, prin

înaintarea prezentei acţiuni a optat doar pentru încasarea din contul intimaţilor Barbaroş Victor şi Tolică Ion a sumei de 50 000,00 lei, pentru depozitarea automobilului de model „Geely MK" cu nr. de înmatriculare *****, pentru perioada 10 martie 2020 - 17 noiembrie 2020 (250 zile x 200,00 lei/zi).

37. În continuare apelantul reiterând prevederile art.4 alin.(2) din Convenţia Europeană a Drepturile Omului, art.art. 44 alin. (1) ş (2) şi 46 alin.(1) şi (2) din Constituţiei şi dispoziţiile art.art.500 alin.(6), 776, 960 alin.(1) 1537, 1539 alin.(1), (2) şi (3), 1979, 1980 alin.(1)-(4), art.1984 alin. (1), 1985 alin.(1) şi art.1992 alin.(1)-(3) Cod Civil, prevederile pct.9 din Regulamentul cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin H.G. 672 din 19 iunie 1998, a menţionat că, prin acţiunea înaintată a solicitat restituirea îmbogăţirii nejustificate în urma păstrării mijlocului de transport la parcarea specializată de la Barbaroş Victor, deoarece drept temei pentru reţinerea şi transportarea automobilului la parcarea specializată a servit pretinsa aflare la volanul mijlocului de transport, a şoferului Barbaroş Victor în stare de ebrietate alcoolică.

38. Iar, deoarece transmiterea spre păstrare, la parcare specializată auto, a fost condiţionată de pretinsa comitere a infracţiunii prevăzută de art.264^1 Cod penal, de către Barbaroş Victor, (pentru comiterea căreia acesta ulterior fiind condamnat penal), consideră apelantul că acest caz, nu poate fi asimilat cu un contract de depozit, deoarece un contract presupune libertatea de voinţă şi acţiune. Lui Barbaroş Victor nu i s-a propus să predea automobilul, acesta fiind înlăturat de la volanul automobilului ca efect al pretinsei conducere în stare de ebrietate. În asemenea situaţie, consideră apelantul că, se constituie un raport de drept public, reglementat de art.182^1 Cod de procedură penală, şi nicidecum un raport de drept civil.

39. Prin urmare, apelantul este de părere că, existenţa, întindere, condiţiile şi modul de stingere a obligaţiei de achitare a cheltuielilor se regăseşte în dispoziţiile art.182^1 Cod de procedură penală, deoarece obligaţia de plată o suportă persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul penale, fapt expres prevăzută de lege. Doar în momentul în care dispar temeiurile pentru reţinerea automobilului şi acesta poate fi ridica, iar persoana cu bună ştiinţă sau din neglijenţă nu s-a prezentat pentru al ridica, între părţi se consideră un raport juridic civil.

40. În asemenea condiţii, consideră apelantul că instanţa de fond nu a stabilit pe deplin toate circumstanţele pentru justa soluţionare a cauzei, şi nu a clarificat în ce moment raportul de drept public, reglementat de art. 181^1 Cod de procedură penală, a încetat şi păstrarea mijlocului de transport la parcarea specială deja cade sub incidenţa prevederilor art. 1389 alin. (1) Cod Civil (în redacţia de până la 01 martie 2019), deoarece ar fi foarte important pentru a stabili momentul când Barbaroş Victor a obţinut dreptul să-şi ridice automobilul, şi dacă acesta se afla au nu în libertate. Iar în cazul în care acesta nu se afla în libertate, urma a fi stabilit în ce măsură acestuia îi poate fi imputată obligaţia de plată pentru păstrarea automobilului şi dacă obiectiv nu putea să se prezinte.

41. În contextul celor menţionate mai sus, apelantul Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA" este de părerea că instanţa de fond la emiterea soluţiei sale nu a constata şi elucidat pe deplin toate argumentele invocate, nu a fost ascultat şi analizate explicaţiile părţilor, ceea ce ar constitui o încălcare gravă a art. 6&1 CEDO, or, instanţa de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi a probelor prezentate de părţi, iar în final să emite o soluţie motivată.

42. Din considerentele enunţate, apelantul a solicitat casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi soluţii prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Actele de procedură:

43. Prin încheierea Curţii de Apel Nord din 24 februarie 2025, cererile de apel au fost acceptate spre examinare, cu intentarea procedurii de apel. S-a stabilit şedinţa de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. S-a dispus expedierea în adresa intimatului a copiei apelului şi înscrisurilor anexate. S-a stabilit termen limită pentru prezentarea de către intimat a referinţei cu înscrisuri, formularea demersurilor necesare, prezentarea/reclamarea probelor în condiţiile art.372 Cod de Procedură Civilă (în atâtea copii câţi participanţi la proces sunt plus o copie pentru instanţă), sub sancţiunea decăderii din acest drept. S-a explicat că, depunerea referinţei este obligatorie. În cazul nedepunerii ei în termenul stabilit, partea este decăzută din dreptul de a mai prezenta probe, iar cauza urmează a fi examinată în baza materialelor anexate la dosar. Concomitent s-a explicat părţilor dreptul de a recurge la mediere şi la încheierea unei tranzacţii de împăcare şi că partea este obligată să informeze instanţa, nu mai târziu de 3 zile până la data şedinţei de judecată, despre angajarea unui avocat, schimbarea sau renunţarea la serviciile avocatului, prezentând instanţei datele de contact ale noului avocat, inclusiv adresa electronică a acestuia, la fel şi noua adresă dacă îşi schimbă domiciliul sau sediul după pornirea procesului.

44. La data de 27 februarie 2025, în adresa participanţilor la proces au fost expediată copia încheierii Curţii de Apel Nord din 24 februarie 2025 şi copia cererii de apel (f.d.82-83, vol.II).

Poziţia intervenientului accesoriu:

45. La 05 martie 2025, prin intermediul poştei electronice, Inspectoratul General al Poliţei al Ministerului Afacerilor Interne a depus o referinţă la cererea de apel depusă de Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA” solicitând respingerea apelului şi cu menţinerea hotărârii instanţei de fond.

46. În motivarea referinţei depuse intervenientul accesoriu a menţionate că, prin hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Teleneşti din 17 octombrie 2024, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA” împotriva lui Barbaroş Victor şi Tolică Ion, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliţiei al MAI, privind restituirea îmbogăţirii nejustificate legată de păstrarea mijlocului de transport şi a cheltuielilor de judecată. Nefiind de acord cu soluţia instanţei de fond, Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA” a contestat-o cu apel, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri prin care acţiunea să fie admisă integral.

47. Susţine că, Inspectoratul General de Poliţie, în calitate de intervenient accesoriu, consideră absolut neîntemeiată atragerea în calitate de intervenient accesoriu în prezentul litigiu, deoarece reclamantul Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA” la înaintarea cererii de chemare în judecată nu a înaintat careva revendicări faţă de Inspectoratul General de Poliţie. Prin urmare, Inspectoratul General de Poliţie pledează pentru excluderea şi neimplicarea sa în litigii ce vizează revendicarea unor plăţi, fie şi cu titlu de datorie, deoarece folosirea resurselor administrative ale statului, în alte scopuri decât cele prevăzute de legislaţie, se consideră inadmisibilă.

48. Concomitent, intervenientul accesoriu Inspectoratul General de Poliţie a solicitat examinarea cauzei în absenţa sa.

Poziţia participanţilor la proces expusă în şedinţa instanţei de apel:

49. Intervenientul accesoriu Inspectoratul General al Poliţiei al Ministerului Afacerilor Interne în şedinţa instanţei de apel, fiind reprezentat de Stroncea Anatolie, care a susţinut poziţia reflectată în referinţa depusă.

50. Apelantul Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA" în şedinţa instanţei de apel nu s-a prezentat şi nu a anunţat motivele absenţei sale. Procedura de citare legală fiind executată (f.d.82, 99, 112, vol.II).

51. Intimaţii Barbaroş Victor şi Tolică Ion, în şedinţa instanţei de apel, la fel, nu s-au prezentat, deşi au fost citaţi în mod legal despre data şi locul examinării cauzei. Deoarece înştiinţarea expediază în adresa intimatului Tolică Ion a fost returnată în instanţa de apel cu menţiunea „nereclamat", iar înştiinţarea expediată în adresa Barbaroş Victor a fost returnată în instanţa de apel cu menţiunea „plecat", s-a dispus citarea publică a acestora (f.d.104-105, Vol.II).

52. În conformitate cu art.100 alin.(1) Cod de procedură civilă, *cererea de chemare în judecată şi actele de procedură se comunică participanţilor la proces şi persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poştă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui, precum şi prin delegaţie judiciară.*

53. Potrivit art.107 alin.(1) Cod de procedură civilă, *dacă îşi schimbă domiciliul sau sediul după pornirea procesului, partea sau reprezentantul ei este obligat să comunice instanţei noua adresă. În lipsa unei astfel de comunicări, citaţia sau înştiinţarea se trimite la ultima adresă cunoscută instanţei şi se consideră recepţionată chiar dacă destinatarul nu mai locuieşte sau nu îşi are sediul acolo.*

54. În conformitate cu prevederile art.108 alin.(1) şi (2) Cod de procedură civilă, *dacă locul de aflare a pîrîtului nu este cunoscut şi reclamantul dă asigurări că, deşi a făcut tot posibilul, nu a reuşit să afle domiciliul acestuia, preşedintele instanţei dispune citarea acestuia prin publicitate. Publicarea în presă se consideră citare legală. Citaţia se publică într-un ziar republican sau local mai răspîndit în cazul în care instanţa consideră că o astfel de măsură este necesară*.

55. Iar potrivit art.379 alin.(2) Cod de procedură civilă, *neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului*.

56. În contextul în care apelantul a fost citat legal despre data, ora şi locul şedinţei de judecată, iar intimaţii au fost citaţi publici, Colegiul Civil, ţinând cont de prevederile art.379 alin.(2) Cod de procedură civilă, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Aprecierea instanţei de apel.

57. Studiind cererea de apel în raport cu materiale cauzei, normele de drept şi hotărârea contestată, Colegiul Civil şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Nord

consideră necesar de a admite apelul, de a casa integral hotărârea instanţei de fond, cu emiterea unei noi hotărâri, reieşind din următoarele considerente:

58. În conformitate cu art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

59. Din materialele cauzei rezultă că, judecătoria Orhei, sediul Teleneşti la data de 17 octombrie 2024, a pronunţat hotărârea (f.d.32, vol.II), iar la data de 21 octombrie 2024, prin intermediul oficiului poştal, Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „Coopalimentara" a contestat-o cu apel (f.d.38-39, vol.II).

60. Prin urmare, Colegiul Civil consideră că apelantul s-a încadrat în termenul prevăzut de lege pentru declararea apelului.

61. În conformitate cu art.385 lit.c) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărîrea primei instanţe, emiţînd o nouă hotărîre.

62. În conformitate cu prevederile art.386 alin.(1) Cod de procedură civilă, hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

63. În conformitate cu prevederile art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

64. Instanţa de apel notează că, prezenta cauză a fost examinată în procedură generală, conform dispoziţiilor Codului civil în redacţia de până la 01 martie 2019, deoarece raportul juridic este guvernat de legea de până la modificare.

65. Potrivit art.9 alin.(1) Cod Civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile; c) din hotărâre judecătorească în care sânt stabilite drepturi şi obligaţii; d) în urma creării şi dobândirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.

66. În conformitate cu prevederile art.10 alin.(1) şi (2) Cod Civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

67. Potrivit prevederilor art.11 alin.(1) şi (2) Cod Civil, buna-credinţă este un

standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament.

68. În conformitate cu art.13 alin.(1) Cod Civil, niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept).

69. Potrivit art.14 alin.(1) şi (2) Cod Civil, nicio persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenţiei sale, fapta ilicită sau de rea-credinţă pe care tot ea a săvîrşit-o sau la care a participat. Nicio persoană nu poate obţine un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credinţă.

70. În conformitate cu prevederile art.15 alin.(1) Cod Civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

71. Iar, potrivit art.16 alin.(1) şi (2) Cod Civil, apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin: a) recunoaşterea dreptului; b) restabilirea situaţiei anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acţiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulităţii actului juridic; d) declararea nulităţii actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligaţiei în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; h) încasarea dobînzii de întîrziere sau, după caz, a penalităţii; i) rezoluţiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanţa de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege. Metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sunt întrunite condiţiile stabilite de lege şi, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

72. Adiţional, potrivit art.182^1 alin.(1) din Codul de procedură penală, persoana care conduce mijlocul de transport se înlătură de la conducere de către organul de constatare dacă există temeiuri suficiente că aceasta se află în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool sau de alte substanţe. (3) Mijlocul de transport al cărui conducător a fost înlăturat de la conducere se ridică şi, dacă nu poate fi predat proprietarului, posesorului sau reprezentantului lor, se aduce la staţia de parcare specială sau la subdiviziunea de poliţie cea mai apropiată de locul constatării infracţiunii. (6) Mijlocul de transport se restituie proprietarului, posesorului sau reprezentantului legal imediat după înlăturarea temeiurilor pentru aducerea la parcare prevăzute la alin.(1). (7) Cheltuielile de ridicare, transportare şi depozitare a mijlocului de transport se suportă de persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul penal.

73. În speţă, la data de 13 martie 2023, Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „Coopalimentara” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Barbaroş Victor şi Tolică Ion privind restituirea îmbogăţirii nejustificate în urma păstrării automobilului la parcarea auto specializată în sumă de 50.000,00 lei şi recuperarea cheltuielilor de judecată.

74. Fiind investită cu judecarea cauzei, judecătoria Orhei, sediul Teleneşti prin hotărârea emisă la data de 17 octombrie 2024 a dispus respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „Coopalimentara” împotriva lui Barbaroş Victor şi Tolică Ion privind îmbogăţirii nejustificate legate de păstrarea mijloacelor de transport şi cheltuielile de judecată, ca fiind neîntemeiată.

75. Invocând ilegalitatea şi netemeinica hotărârii judecătoriei Orhei, sediul Teleneşti din 17 octombrie 2024, Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „Coopalimentara” a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral, cu dispunerea recuperării tuturor cheltuielilor de judecată.

76. Potrivit art.373 alin.(1)-(3) şi (5)-(6) Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

77. Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Colegiul Civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare.

78. Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate prin prisma argumentelor invocate de apelant în cererea de apel în raport cu normele de drept aplicabile situaţiei din speţa dată şi materiale cauzei, Colegiul Civil conchide că soluţia instanţei de fond de a respinge integral acţiunea reclamantului Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „Coopalimentara” este una pripită, în măsura în care prima instanţă nu a elucidat de deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, concluziile primei instanţei, expuse în hotărâre, sunt în contradicţie cu circumstanţele cauzei, la fel, fiind aplicate eronat normele de drept material. În susţinerea acestor concluzii, Colegiul Civil va menţiona următoarele:

79. Actele dosarului atestă, că Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA” începând cu 16 ianuarie 2017, în temeiul autorizaţiilor de funcţionare a parcării auto cu plată nr.nr.01469, 01501, 01562 şi 01654, administrează parcarea auto specializată cu un nivel sporit de securitate (f.d.15-16, verso).

80. Se mai reţine că, la data de 07 iulie 2017 în temeiul actului primirii la păstrare a unităţii de transport nr.00256, Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „Coopalimentara” a primit la păstrare automobilul de model „Geely MK” cu nr. de înmatriculare *****. Drept temei pentru reţinerea şi transportarea automobilului la parcarea specială a servit pretinsa aflare la volanul mijlocului de transport a şoferului Barbaroş Victor, în stare de ebrietate alcoolică (f.d.26, vol.I).

81. La fel, se constată că Barbaroş Victor a fost identificat ca posesor al mijlocului de transport în baza procurii eliberate de Tolică Ion, iar proprietarul automobilului de model

„Geely” cu nr. de înmatriculare ***** este Tolică Ion (f.d.27-29, vol.I).

82. Prin sentința judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 02 noiembrie 2017, Barbaroș Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod Penal, și în baza acestei legi i s-a stabilit o pedeapsă sub forma de amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalent a 30.000,00 lei, cu privire de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani (f.d.30, vol.I).

83. Totodată, din conținutul sentinței rezultă că, automobilul de model „Geely MK” cu nr. de înmatriculare ***** nu a fost recunoscut în calitate de corp delict și nu a fost anexat la materialele cauzei penale.

84. La fel, se constată, că prin decizia Curții Supreme de Justiției din 29 iulie 2020 s-au încasat, în mod solidar, de la Barbaroș Victor și Tolică Ion, cheltuielile legate de păstrarea automobilului la parcarea specializată în perioada 07.07.2017 – 25.01.2018, în mărime de 44.475,50 lei.

85. Potrivit lucrărilor dosarului și a declarației reclamantului, se atestă că proprietarul mijlocului de transport vizat, Tolică Ion, a achitat cheltuielile legate de păstrarea automobilului în mărime de 44.475,50 lei.

86. Cu toate aceste, proprietarul mijlocului de transport nu a întreprins nicio acțiune pentru a-și ridica automobilul de la parcarea specializată și a achita suma pentru depozitarea bunului ulterior perioadei de 25.01.2018.

87. La data de 24.10.2022, Întreprinderea Cooperatistă de Alimentație Publică „Coopalimentara” a expediat în adresa lui Barbaroș Victor și Tolică Ion (f.d.35 și 37, vol.I) o cerere prealabilă/notificare prin care a solicitat, achitarea cheltuielilor legate de păstrarea mijlocului de transport vizat, în perioada 26.01.2018 – 21.10.2022, în suma totală de 345.800,00 lei = (1729 zile x 200 lei/zi).

88. Ulterior, prin acțiunea deferită judecății, ÎCAP ,,Coopalimentara” a UCCC a solicitat încasarea, în mod solidar, a îmbogățirii nejustificate de la proprietarul automobilului Tolică Ion și de la utilizatorul Barbaroș Victor, calculate pentru 250 zile sub forma de cheltuieli legate de păstrarea mijlocului de transport vizat, în suma de 50.000,00 lei.

89. Conform pct.16 al Regulamentului cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.672 din 19 iunie 1998, posesorul mijlocului de transport, beneficiar al serviciilor prestate de parcare auto cu plată, este obligat: - să respecte cerințele prevăzute de prezentul regulament și reguli de parcare; - să prezinte spre control exterior recepționerului de serviciu mijlocul de transport și să-l parcheze la locul de parcare; - să achite la timp plata pentru parcare - să respecte cerințele tehnicii securității anti incendiare, sanitare și de protecție a mediului înconjurător.

90. Conform pct.18 al Regulamentului cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin HG nr.672 din 19 iunie 1998, posesorii mijloacelor de transport au dreptul: de a preda spre păstrare și a primi mijlocul de transport în orice timp convenabil lui.

91. În temeiul pct.5 alin.(1) al Regulamentului privind modul de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport în cadrul procesului contravențional, aprobat prin HG nr.557 din 18.06.2018, mijlocul de transport poate fi adus la parcarea specială sau la cea mai apropiată subdiviziune specializată ori teritorială a Poliției în cazul în care: conducătorul a fost înlăturat de la conducere, mijlocul de transport este ridicat și nu poate fi predat proprietarului, posesorului sau reprezentantului lor.

92. Pct.11 al Regulamentului privind modul de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport în cadrul procesului contravențional, aprobat prin HG nr.557 din 18.06.2018 stipulează că, faptul ridicării și aducerii mijlocului de transport la parcarea specială se consemnează într-un proces-verbal (conform anexei nr.1).

93. Conform pct.29 al Regulamentului, aprobat prin HG nr.557 din 18.06.2018, după dispariţia temeiului în baza căruia a fost dispusă ridicarea mijlocului de transport, în baza cererii scrise a proprietarului, posesorului sau a reprezentantului acestora, agentul constatator dispune restituirea mijlocului de transport, eliberându-se certificat de restituire a acestuia, conform modului şi condiţiilor prevăzute în prezentul Regulament.

94. Se mai reține că, în temeiul pct.4.6 al Regulamentului cu privire la parcare auto specializată cu plată, Anexă nr.1 la Ordinul directorului ÎCAP „Coopalimentara" a UCCC nr.176 din 30.12.2016, după transmiterea-primirea la păstrare a vehiculului și semnarea actului primirii la păstrare a unității de transport, se consideră încheiată tranzacţia de depozit între întreprindere şi organul care a dispus reținerea/sechestrarea vehiculului și aducerea lui la păstrarea în parcarea specializată (f.d.19-21).

95. Achitarea serviciilor de păstrare a ÎCAP „Coopalimentara" a UCCC din Republica Moldova MOLDCOP se va efectua în condiţiile legislaţiei procesual penale, contravenţionale, de executare sau civile, după caz conform tarifelor stabilite în Lista de preţuri la serviciile acordate de păstrarea autoturismelor, aprobată prin ordinul nr.164 din 26 decembrie 2016.

96. În cazuri excepţionale administratorul întreprinderii este în drept să micşoreze de la caz la caz tarifele stabilite prin Lista de preţuri la serviciile acordate de păstrarea autoturismelor, aprobată prin ordinul nr.164 din 26 decembrie 2016, în temeiul unui acord bilateral, încheiat cu persoana interesată (posesorul sau proprietarul vehiculului).

97. Conform pct.5.8 al Regulamentului cu privire la parcare auto specializată cu plată, Anexă nr.1 la Ordinul directorului ÎCAP „Coopalimentara" a UCCC nr.176 din 30.12.2016, întreprinderea este în drept să solicite achitarea serviciilor de parcare/depozit, prestate după expirarea a 15 zile după soluţionarea de organul competent (pct.5.3) a chestiunii privind eliberarea acestui vehicul până la achitarea serviciilor de parcare/depozit de proprietar.

98. Iar în virtutea pct.6.1 și 6.2 ale Regulamentului cu privire la parcare auto specializată cu plată, Anexă nr.1 la Ordinul directorului ÎCAP „Coopalimentara" a UCCC nr.176 din 30.12.2016, proprietarii/posesorii mijlocului de transport, beneficiari al serviciilor prestate de parcarea auto cu plată, sunt obligaţi: să respecte regulile de utilizare a parcării specializate cu plată; să respecte cerinţele tehnicii securităţii anti incendiare, sanitare și de protecţie a mediului înconjurător.

99. În temeiul pct.6.6 al Regulamentului cu privire la parcare auto specializată cu plată, Anexă nr.1 la Ordinul directorului ÎCAP „Coopalimentara" a UCCC nr.176 din 30.12.2016, proprietarii/posesorii vehiculelor sunt obligaţi imediat, dar nu mai târziu de 15 zile după soluţionarea cauzelor penale sau contravenţionale să ridice de la parcarea specializată vehiculele.

100. Iar conform pct.6.7 din Regulamentului cu privire la parcare auto specializată cu plată, Anexă nr.1 la Ordinul directorului ÎCAP „Coopalimentara" a UCCC nr.176 din 30.12.2016, în cazul neridicării vehiculului în decurs de 15 zile după soluţionarea cauzei penale sau contravenţionale, să consideră a fi încheiat între întreprindere, pe de o parte și proprietar și/sau posesor, pe de altă parte, un contract de depozit conform tarifelor

stabilite prin Lista de Preţuri la serviciile acordate de păstrare a autoturismelor, aprobată prin ordinul nr.164 din 26 decembrie 2016.

101. Conform Listei de preţuri la serviciile de păstrare a autoturismelor, situată pe str.*****A, aprobată prin ordinul directorului ÎCAP „Coopalimentara" a UCCC din Republica Moldova MOLDCOP nr.164 din 26 decembrie 2016, preţul total pentru păstrarea automobilelor este constituit din următoarele plăţi: intrarea pe teritoriul parcării - 450 de lei, păstrarea în termen până la 5 zile – 15 de lei/ora, păstrarea în termen mai mult de 5 zile - 200 lei/zi (f.d.17-verso).

102. Se mai reţine, că potrivit art.530 Cod civil (în redacţie până la 01 martie 2019), preluate în norma art.796 Cod civil (în redacţie după 01 martie 2019), dacă doi sau mai mulţi debitori datorează o prestaţie în aşa fel încât fiecare este dator să efectueze întreaga prestaţie, iar creditorul poate pretinde fiecăruia din debitori executarea, atunci debitorii sunt legaţi solidar.

103. Potrivit art.531 Cod civil (în redacţie până la 01 martie 2019), o obligaţie solidară nu se prezumă, ci se naşte prin act juridic sau prin lege. Asemenea prevederi sunt stipulate ţi în art.797 alin.(1) din Codul civil (în redacţie după 01 martie 2019).

104. În speţă, Colegiul judiciar reţine, că transmiterea spre păstrare a mijlocului de transport de model „Geely MK" cu nr. de înmatriculare ***** a fost condiţionată de pretinsa comitere a infracţiunii prevăzute de art.264^1 alin.(1) Cod penal de către Barbaroş Victor.

105. Dat fiind faptul, că lui Barbaroş Victor nu i s-a propus să predea autovehiculului, ci acesta a fost înlăturat de la volan ca efect al pretinsei conduceri în stare de ebrietate, Colegiul judiciar constată că în astfel de situaţie sediul materiei, în ce priveşte existenţa, întinderea, condiţiile şi modalitatea de stingere a obligaţiei de achitare a cheltuielilor se regăseşte în art.182^1 din Codul de procedură penală. Iar obligaţia de plată o suportă persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul penal, acest fapt fiind expres prevăzut de norma legală.

106. Totodată, din momentul în care dispar temeiurile pentru reţinerea autovehiculului şi acesta poate fi ridicat, iar persoana cu bună ştiinţă sau din neglijenţă nu se prezintă pentru a-l ridica, între părţi se constituie raporturi de drept civil şi anume, de îmbogăţire nejustificată.

107. La caz, odată ce în cadrul cauzei penale, mijlocul de transport ridicat şi parcat la parcarea specială, nu a fost recunoscut drept corp delict, se constată că fie posesorul vehiculului în baza procurii din 27.11.2016, Barbaroş Victor, fie proprietarul acestuia, Tolică Ion, au fost în drept să solicite, prin cererea scrisă, restituirea mijlocului de transport, imediat după reţinerea acestuia şi, ulterior, în cadrul investigării cauzei penale intentate în privinţa lui Barbaroş Victor.

108. Pentru neconformarea prevederilor legii, neridicarea mijlocului de transport şi neachitarea plăţii legate de păstrarea acestuia la parcarea specializată în perioada 07.07.2017 – 25.01.2018, posesorul şi proprietarul vehiculului au fost obligaţi prin decizia Curţii Supreme de Justiţiei din 29 iulie 2020, la plata, în mod solidar, a sumei de 44.475,50 lei.

109. După ce proprietarul Tolică Ion a achitat suma de 44.475,50 lei pentru serviciile de păstrare a automobilului la parcarea specializată în perioada 07.07.2017 – 25.01.2018, reclamantul a intervenit cu acţiunea în cauză, prin care a solicitat încasarea, în mod solidar, a sumei de 50.000,00 lei cu titlu de îmbogăţire nejustificată, care s-a format pentru păstrarea mijlocului de transport în cauză în perioada 10.03.2020 – 17.11.2020.

110. Aici, Colegiul civil subliniază că solidaritatea nu se prezumă, ea se naşte numai prin lege sau prin act juridic.

111. În speţă, reclamanta/apelantă Întreprinderea cooperatistă de alimentaţie publică „Coopalimentara” nu a indicat şi nu a dovedit nici un temei legal special care să instituie în continuare solidaritatea între proprietar şi conducător pentru cheltuielile de parcare specială în perioada solicitată de 10.03.2020 – 17.11.2020.

112. Astfel, potrivit art.1389 alin.(1) Cod civil (în redacţie până la 01 martie 2019), persoana care, fără temei legal sau contractual, a dobîndit ceva (acceptant) ca urmare a executării unei prestaţii de către o altă persoană (prestator) sau a realizat în alt mod o economie din contul altuia este obligată să restituie acestei alte persoane ceea ce a primit sau a economisit. Nu este relevant faptul dacă îmbogăţirea fără justă cauză a avut loc ca rezultat al comportamentului uneia dintre părţi, a unui terţ sau ca urmare a unei cauze independente de voinţa lor.

113. În context, îmbogăţirea nejustificată reprezintă faptul juridic licit prin care are loc mărirea patrimoniului unei persoane, prin micşorarea patrimoniului altei persoane. Din acest fapt juridic, ia naştere un raport obligaţional, în cadrul căruia, cel care şi-a mărit patrimoniul va trebui să restituie celui însărăcit, valoarea îmbogăţirii sale. Creditorul este cel însărăcit, iar debitorul este cel îmbogăţit. Dacă debitorul, nu-şi îndeplineşte obligaţiunile de restituire, creditorul poate înainta o acţiune în justiţie, prin care să pretindă restituirea, acţiunea numindu-se „*actio in rem verso*”.

114. Or, îmbogăţirea nejustificată, dă naştere la un raport obligaţional, prin care îmbogăţitul e obligat să restituie nesărăcitului valoare îmbogăţirii, restituire făcută în natură. În celelalte cazuri, restituirea se face în echivalent bănesc (în cazul imposibilităţii restituirii în natură). Pe lângă toate acestea, însărăcitul poate cere nu numai restituirea valorii însărăcirii, dar şi fructele pe care îmbogăţitul le-a obţinut sau trebuia să le obţină. Aceste fructe, trebuie restituie de la data la care îmbogăţitul a aflat sau trebuia să afle că nu are vreun temei a reţine executarea prestaţie.

115. Astfel, persoana care fără temei legal sau contractual, a dobândit ceva (acceptat) ca urmare a executării unei prestări de către o altă persoană (prestator) sau a realizat în alt mod o economie din contul altuia este obligată să restituie aceste persoane ceea ce a primit sau a economisit, de altfel economisirea bunului înseamnă ca persoană ar fi trebuit să-şi epuizeze fondurile, dar nu le-a folosit nici din cauza cheltuielilor altor persoane, nici ca urmare a neplăţii remuneraţiei cuvenite altei persoane.

116. Instanţa de apel consideră eronată poziţia apelantului referitor la pretinsa solidaritate a intimaţilor în prezenta speţă, or reclamantul nu face nici o referire la textul legal ce a determinat să conchidă că Barbaroş Victor şi Tolică Ion ar răspunde solidar pentru pretinsa îmbogăţire, or în lipsa unei astfel de prevederi, reieşind din logica reclamantului, reiese că Barbaroş Victor şi Tolică Ion concomitent se îmbogăţesc prin majorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor altuia, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul său.

117. Este evident că, o astfel de poziţie nu are o acoperire faptică, raportat la circumstanţele concrete ale prezentei cauze, or dacă reclamantul/apelant consideră că poate fi solicitată restituirea îmbogăţirii nu doar în raport cu proprietarul, ci şi faţă de alte persoane care ar avea un anumit drept de proprietate sau posesie asupra lui, atunci urmează să argumenteze cine anume şi în ce fel a realizat îmbogăţirea şi faţă de acesta să admită acţiunea.

118. În speță, Barbaroș Victor la situația din 10.03.2020 – 17.11.2020, invocată în acțiunea, nu mai deținea dreptul de posesie asupra mijlocului de transport, or, termenul de valabilitate a procurii din 27.11.2016, a expirat. Deci, intimatul Barbaroș Victor nu a mai fost în drept să ridice mijlocul de transport în perioada indicată, respectiv, careva temei pentru atragerea ultimului la răspundere pentru îmbogățire nejustificată nu se constată.

119. Cu referire la proprietarul mijlocului de transport, Tolică Ion, Colegiul judiciar reține că deși automobilul a fost predat la păstrare în contextul unei cauze penale, ulterior acesta nu a fost recunoscut drept corp delict, astfel, devenind posibilă ridicarea lui imediată. Faptul dat a fost cunoscut proprietarului automobilului, dat fiind că ultimul personal a achitat pentru păstrarea automobilului în perioada 07.07.2017 – 25.01.2018. Cu toate acestea, intimatul Tolică Ion nu a solicitat ridicarea mijlocului de transport de la parcarea specială, mai ales în situație, în care a cunoscut despre expirarea procurii eliberate pentru Barbaroș Victor, cât și despre neperfectarea actelor de proprietate pe numele ultimului. Respectiv, pârâtul Tolică Ion, ca proprietar al bunului, a avut posibilitatea reală de a ridica automobilul, dar a ales să nu o facă.

120. Astfel, raportând circumstanțele de fapt la normele de drept aplicabile, ținând cont de faptul că ÎCAP „Coopalimentara" a UCCC din Republica Moldova MOLDCOOP a executat corespunzător obligațiile sale care rezultă din Lege și a prestat servicii de parcare specializată cu plată în perioada 10.03.2020 – 17.11.2020, iar beneficiarul serviciilor, proprietarul bunului mobil, Tolică Ion, nu și-a executat cu bună-credință în termenul și ordinea prevăzută de Lege, obligația de a ridica mijlocul de transport și a compensa cheltuielile suportate de ÎCAP „Coopalimentara", Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a încasa din contul lui Tolică Ion în beneficiul ÎCAP „Coopalimentara" a UCCC din Republica Moldova MOLDCOOP, suma de 50.000,00 lei, calculată potrivit formulei: 250 zile x 100 lei/zi, cu titlu de îmbogățire nejustificată.

121. Aceasta deoarece, deși Tolică Ion nu a încheiat un contract cu reclamantul, primul a beneficiat de păstrarea în siguranță a automobilului său timp de mai mulți ani, serviciu prestat în mod real și continuu de către reclamant. Corespunzător, a avut loc o sărăcire a reclamantului prin suportarea unor cheltuieli efective pentru depozitarea automobilului (spațiu, personal, securitate), conform tarifului aprobat, fără a fi remunerat.

122. Așadar, este dovedită legătura de cauzalitate între îmbogățirea pârâtului și sărăcirea reclamantului, or reclamantul a prestat serviciul de păstrare pentru bunul pârâtului, fără a primi contraprestație, fapt care a dus la diminuarea patrimoniului său.

123. În aceste condiții, Colegiul civil consideră ca fiind eronată concluzia primei instanțe cu trimitere la faptul că nu există premisa pentru apariția înaintării notei de plată, ceea ce exclude dreptul reclamantului de a solicita încasarea sumelor pretinse, dat fiind faptul că această obligație rezultă expres din prevederile pct.9 din Regulamentul cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova, mai mult ca atât Colegiul nu poate nega faptul că Tolică Ion în calitate de proprietar al mijlocului de transport a beneficiat de serviciile prestate de către reclamant, respectiv, urmează să achite datoria acumulată rezultată din păstrarea autovehiculului în perioada 10.03.2020 – 17.11.2020, potrivit tarifelor adoptate de către partea reclamantă.

124. Mai mult ca atât, Colegiul Civil va reține că, prestarea serviciului a fost reală, continuă și documentată, fiind dovedită prin actul de primire la păstrare; tarifele aprobate intern, imposibilitatea justificată a reclamantului de a înlătura unilateral bunul din parcarea specializată, pasivitatea culpabilă a pârâtului, care, deși a fost liber să-și ridice

automobilul, nu a făcut-o timp de ani de zile.

125. Pe linia de argumente expuse, constată Colegiul Civil că, instanţa de fond a omis să aplice în mod corect dispoziţiile legale privind îmbogăţirea nejustificată şi a privat reclamanta de dreptul la o remuneraţie echitabilă pentru un serviciu prestat efectiv.

126. Cu privire la caracterul rezonabil al sumei solicitate, Colegiul civil va reitera că, deşi creanţa totală ar fi depăşit suma de 345.800,00 lei (conform calculelor reflectate de reclamant în cererea de chemare în judecată), ultimul a solicitat doar o fracţiune limitată – suma de 50.000,00 lei, aferentă unei perioade determinate şi rezonabile (10 martie 2020 până la 17 noiembrie 2020 (250 zile x 200,00 lei/ zi), reflectând clar buna-credinţă şi caracterul proporţional al pretenţiei sale.

127. În acest context, ţinând cont de prevederile art.240 alin.(3) Cod de procedură civilă, potrivit căreia*, instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant,* Colegiul Civil va dispune spre încasare din contul lui Tolică Ion în beneficiul Întreprinderii Cooperatiste de Alimentaţie Publică „Coopalimentara" suma de 50.000,00 lei cu titlu de îmbogăţire nejustificată.

128. În contextul admiterii acţiunii reclamantului/apelant ÎCAP „Coopalimentara", Colegiul Civil conchide că acesta este îndreptăţit de a solicita şi recuperarea cheltuielilor de judecată suportate.

129. În conformitate cu prevederile art.94 alin.(1) şi (3) Cod de procedură Civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. Prevederile alin.(1) şi (2) se aplică şi la repartizarea între părţi a cheltuielilor de judecată în instanţă de apel, în instanţă de recurs şi în cadrul revizuiri.

130. Iar potrivit art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

131. Din conţinutul actelor cauzei, colegiul civil reţine că reclamantul/apelant Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „Coopalimentara" la înaintarea cererii de chemare în judecată a achitat taxa de stat în sumă de 1.500,00 lei, fapt ce rezultă din ordinul de plată nr.1262 din 27 ianuarie 2023 (f.d.2, vol.I), iar pentru cererea de apel a achitat taxa de stat în sumă de 1.742,47 lei, fapt ce rezultă din ordinul de plată nr.4868 din 30 ianuarie 2025 (f.d.76 vol.II) şi taxa de timbru în sumă de 200,00 lei, fapt ce rezultă din ordinul de plată nr.4869 din 30 ianuarie 2025 (f.d.77, vol.II). La fel, se reţine că pentru citarea publică a pârâtului Tolică Ion, apelantul a achitat suma totală de 235 lei (f.d.81, vol.I, şi f.d.105).

132. Se mai atestă, că Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „Coopalimentara" în şedinţa instanţei de fond a fost reprezentată de avocatul Chifiac Iurie, în baza mandatului seria MA nr.1834024 din 07 decembrie 2023 (f.d.11), pentru care servicii reclamantul/apelant a achitat suma de 2500,00 lei, fapt ce rezultă din ordinul de plată nr.971 din 07 decembrie 2023 (f.d.13).

133. În asemenea condiţii, Colegiul Civil va dispune spre încasare din contul lui Tolică Ion în beneficiul Întreprinderii Cooperatiste de Alimentaţie Publică „Coopalimentara" cheltuielile de judecată suportate, în sumă totală de 6.177,47 lei.

134. În contextul celor menţionate mai sus, Colegiul Civil va admite cererea de apel formulată de Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „Coopalimentara”, va casa integral hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Teleneşti din 17 octombrie 2024, cu emiterea unei hotărâri prin care va admite parţial cererea de chemare în judecată înaintată.

135. În conformitate cu art.385 lit.c) CPC, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,

d e c i d e :

Se admite cererea de apel declarată de Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA”.

Se casează integral hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Teleneşti din 17 octombrie 2024, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA” către Barbaroş Victor şi Tolică Ion, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliţiei al MAI, privind restituirea îmbogăţirii nejustificate şi compensarea cheltuielilor de judecată, cu emiterea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Se admite parţial cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Cooperatistă de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA” către Barbaroş Victor şi Tolică Ion, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliţiei al MAI, privind restituirea îmbogăţirii nejustificate şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Tolică Ion, c/p 2003020031281, în beneficiul Întreprinderii Cooperatiste de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA”, c/f 1004600054350, suma de 50.000,00 (cincizeci mii, 00) lei, cu titlu de îmbogăţire nejustificată.

Se încasează de la Tolică Ion, c/p 2003020031281, în beneficiul Întreprinderii Cooperatiste de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA”, c/f 1004600054350, cheltuielile de judecată în suma totală de 6.177,47 (şase mii una sută şaptezeci şi şapte, 47) lei, compusă din cheltuieli de asistenţă juridică în sumă de 2.500,00 (două mii cinci sute, 00) lei, taxa de stat achitată la depunerea acţiuni în sumă de 1.500,00 (una mie cinci sute, 00) lei, cheltuieli de citare publică în sumă de 235,00 (două sute treizeci şi cinci, 00) lei, taxa de stat pentru judecarea apelului în sumă de 1.742,47 (una mie şapte sute patruzeci şi doi, 47) lei şi taxa de timbru pentru judecarea apelului în sumă de 200,00 (două sute, 00) lei.

În rest, pretenţiile Întreprinderii Cooperatiste de Alimentaţie Publică „COOPALIMENTARA” se resping, ca fiind neîntemeiate.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei, judecător Stanislav Grosu

Judecători Alina Ţihonschi

Mariana Sajin